

בש"פ 5591/14 - פואד דאהר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5591/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

העורר: פואד דאהר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה במ"ת 49137-07-14 מיום 14.8.2014 שניתנה על ידי כב' השופטת דיאנה סלע

בשם העורר: עו"ד נפעא דאוד

בשם המשיבה: עו"ד הילה גורני

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת דיאנה סלע) במ"ת 49137-07-14, מיום 14.8.2014, אשר קבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד העורר המצדיקות את מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 49108-07-14.

1. נגד העורר (נאשם 5) ו-4 אחרים (נאשמים 1-4) הוגש כתב אישום המייחס להם השלכת בקבוקי תבערה

עמוד 1

במהלך הפגנה. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 12.7.2014, בשעה 23:00 לערך, החלה התקהלות אסורה בצומת הכניסה לשפרעם, במחאה על פעולות מדינת ישראל במסגרת מבצע "צוק איתן". במהלך ההתקהלות, הלכו הנאשמים 1 ו-4 לביתו של המשיב 4 והביאו משם בקבוקי תבערה. בהמשך, סוכם כי העורר ונאשם 4 יעמדו בנקודת תצפית ויודיעו לנאשמים 1 ו-3 כאשר תעבור במקום ניידת משטרה על מנת שיוכלו להשליך לעברה בקבוקי תבערה. כאשר חלפה במקום ניידת משטרה, צעקו העורר ונאשם 4 "ניידת, ניידת", והנאשמים 1-3 השליכו לעברה את בקבוקי התבערה שהיו ברשותם.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העורר ואת יתר הנאשמים עד תום ההליכים נגדם. ביום 14.8.2014, קבע בית משפט קמא כי קיימות נגד העורר ראיות טובות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתו ומצדיקות את מעצרו עד תום ההליכים. בית משפט קמא ציין כי הנאשם 1 מסר בהודעתו במשטרה כי הוא, העורר ויתר הנאשמים תכננו להשליך בקבוקי תבערה על ניידת משטרה, וכי תפקידם של העורר ושל נאשם 4 היה להודיע כאשר תעבור ניידת משטרה במקום. הנאשם 1 סיפר, כי הוא והנאשמים 2 ו-3 התמקמו במרחק של מספר מטרים מהעורר ומהנאשם 4 ושמרו עמם על קשר עין, וכאשר עברה ניידת במקום העורר והנאשם 4 הודיעו להם על כך בצעקות. בהמשך לכך, השליכו הנאשמים 2 ו-3 בקבוקי תבערה על הניידת. בית משפט קמא עמד על כך שדברים אלו מתיישבים עם האמור בהודעותיו של הנאשם 2, אשר מסר אף הוא כי העורר והנאשם 4 התריעו על מעבר ניידת המשטרה במקום ובכך אפשרו לו ולנאשמים 1 ו-3 להשליך לעברה בקבוקי תבערה.

משנקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, ומשהתבקש תסקיר מעצר בעניינו, קבע משפט קמא דיון ליום 31.8.2014 על מנת לבחון לאחר קבלת התסקיר אפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר ובינתיים הורה על מעצרו.

3. מכאן הערר בו טוען העורר כי טעה בית המשפט המחוזי משקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו. העורר מודה כי הוא נפגש עם יתר הנאשמים והלך עמם יחד אל צומת הכניסה לשפרעם, תוך שהוא מודע לכך כי בחזקתם בקבוקי תבערה וכי בכוונתם להשליכם בהפגנה. עם זאת, העורר טוען כי לאחר שהגיע לצומת הכניסה לשפרעם הוא התחרט ושב לכיכר העירייה בשפרעם, שם הבחין בנאשמים 1-3. או אז, טוען העורר, הוא ראה ניידת משטרה מתקרבת למקום וצעק "משטרה משטרה" על מנת להזהיר את חבריו מפני הגעת השוטרים. לטענת העורר, הוא לא התריע על הגעת הניידת ולא תיאם עם הנאשמים להשליך עליה בקבוקי תבערה, אלא ביקש להזהיר אותם מפני הגעתה.

העורר מוסיף וטוען כי הדברים שמסרו הנאשמים 1 ו-2 בחקירותיהם במשטרה, ולפיהם שימש כתצפיתן עבור משליכי הבקבוקים, מתייחסים לאירועים שהתרחשו בצומת הכניסה לשפרעם ולטענתו, לאחר שעזב את הצומת הוא לא נטל עוד חלק בהתארגנות להשליך בקבוקי תבערה ולא היה מודע לכך כי היו בידי הנאשמים בקבוקי תבערה עת הגיעו לכיכר העירייה וכי בכוונתם להשליכם על כוחות המשטרה במקום.

4. המשיבה טוענת מנגד כי אין להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא וכי קיימות ראיות מוצקות נגד העורר מהן עולה כי שימש כתצפיתן עבור הנאשמים 1-3 בעת שהשליכו את בקבוקי התבערה. לעניין זה מפנה המשיבה לאמור הודעותיהם של המשיבים 1 ו-2 מהן עולה בבירור לטענתה כי העורר היה שותף לתוכנית להשליך בקבוקי תבערה על כוחות המשטרה וכי שימש כתצפיתן שתפקידו להודיע לנאשמים 1-3 כאשר מגיעה ניידת המשטרה למקום על מנת

שיוכלו לפגוע בה באמצעות בקבוקי התבערה שבידיהם. כמו כן, מפנה המשיבה לדברים שמסר הנאשם 3 בחקירתו, לפיהם העורר היה נוכח בעת השלכת בקבוקי התבערה.

5. דין הערר להידחות. עיון בחומר הראיות בתיק מעלה כי קביעתו של בית משפט קמא לפיה יש בתיק ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר בדין יסודה.

בחקירתו מיום 20.7.2014, מסר הנאשם 1 כי:

"היו עוד שני חברה שלי שהיו יחד איתנו בכיכר של העירייה בשפרעם בזמן האירוע בו זרקנו בקבוקי תבערה, החברה הם ניזאר ג'עפרי משפרעם [נאשם 4] והשני פואד דאהר [העורר] גם הוא משפרעם [...] ניזאר ופואד היו אתנו בכיכר עמדו בכביש והתפקיד שלהם היה רק להודיע לנו שמגיעה ניידת המשטרה היו אמורים לצעוק לנו בקול רם משטרה ואז אני ושני החברה עיסאם טחימר ועימאד בשאראת היינו אמורים להשליך את בקבוקי התבערה לעבר ניידת המשטרה מהמקום בו היינו מאחורי השלט הגדול בכיכר של העירייה." (שם, בעמ' 1 ש' 20 עד עמ' 2 ש' 27).

דברים דומים מסר הנאשם 2 בהודעתו מיום 15.7.2014, שם אמר כי:

"בכניסה לעיר שם פגשנו את עיסאם טחימר [נאשם 3] שגם הוא הצטרף אלינו, הגיע עם עיסאם עוד בחור בשם פואד דאהר [...] שם עבד [נאשם 1] הלך ולהביא את השקית שבתוכה הוא שם את בקבוקי התבערה [...] לאחר מכן אנחנו עזבנו ביחד את המקום והתחלנו ללכת ברגל כוון כיכר העירייה [...] עלינו לגבעה סמוך לכיכר שאנחנו מחזיקים בידינו את הבקבוקים [...] תוך כדי שאנחנו בגבעה ניזאר ודאהר לא עלו איתנו לגבעה הם הלכו ממול הכיכר בכדי לראות אם תגיע משטרה למקום [...] אני שמעתי את ניזאר ודאהר צועקים "ניידת ניידת" ושעבד שמע ניידת ניידת הוא זרק גם הוא את הבקבוק שלו לעבר הכיכר שהניידת הייתה כבר בכיכר."

לדברים אלו מצטרפים דבריו של הנאשם 3 בחקירתו מיום 16.7.2014, שם מסר כי בעת השלכת בקבוקי התבערה בכיכר העירייה בשפרעם נכח גם העורר אשר עמד ברחוב ממנו הגיע ניידת המשטרה. נאשם 3, על פי דבריו, עמד יחד עם הנאשמים 1-2 על גבעה מעל הכיכר וכאשר שמע צעקות "משטרה" השליך את בקבוק התבערה שהיה בידו לעבר ניידת המשטרה שעברה במקום.

6. אמרות מפלילות אלה של הנאשמים 1, 2 ו-3 מסבכות, לכאורה, את העורר במעורבות ישירה לאירוע השלכת בקבוקי התבערה בכיכר העירייה של שפרעם ומקימות סיכוי סביר להרשעתו בעבירות המיוחסות לו. כמו כן, מפריכות אמרות אלה, לכאורה, את טענתו של העורר לפיה לא תצפת בעבור הנאשמים 1-3 בשלב שבו הגיעו לכיכר העירייה ולא היה מודע לכוונתם להשליך בקבוקי תבערה.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ד (27.8.2014).

עמוד 3

שופטת
